

Posamezna šte. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—. — Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin. — Uredništvo in upravnistvo je v Franciskanski ulici 8. Dopolni se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Napačne premise.

(V odgovor „Edinosti“)

Trst, dne 8. marca.

Čakali smo in srečno dočakali konec članka „Tržaško Slovenstvo, njega vodstvo in njega delo“, ki ga je „Edinost“ priobčila s pravim očitnim namenom, da odgovori na kritiko vodstva tržaške slovenske politike, ki smo jo večkrat izrekli v našem listu.

„Edinost“ je priobčila, kakor pravi, ta članek v namenu, 1. da začne trditve „kritikov“, češ, da je vse, kar se je storilo tekom let v spopolnjenju narodne slovenske organizacije, kulturne, socialne in gospodarske v Trstu, le delo ljudstva, a vodstvo, je le oviralo v tem; 2. da dokaže „vso absurdnost trditve, da ljudstvo ustvarja vse iz sebe, brez vodstva in brez poukov od zunaj“, in končno 3. da ovrže „kritiko“, ki hoče trditi, da je v Trstu ljudstvo eno, vodstvo pa drugo, da ste to dve struji, ki nimata nič skupnega, ki niti ne tečeta paralelno, marveč se križata.

Kolikor je nam znano o kritikah tržaške slovenske politike, so vse te kritike zadevale sedanjo politiko, sedanje vodstvo, in so se le v prav redkih slučajih, samo mimogrede nanašale na oddaljenejšo preteklost. Sploh se dandanes povsod upošteva v takih stvareh samo čas od 1. 1907 sem, od uvedbe splošne in enake volilne pravice, posebno če je govor o „ljudstvu“, njegovih pravicah in dolžnostih, kajti šele od 1. 1907 se more pri nas sploh govoriti tudi o pravicah, dočim je bila prej samo dolžnost. To velja tudi za Trst, posebno pa za „kritiko“, katera tako zelo boli našo ljubo „Edinost“, ki je morda na svoja stara leta izpoznati, da so ljudje na svetu in to celo med tržaškimi Slovenci, ki ne verjamejo kar na slepo njenim pridigam, ki se ne dajo več voditi na vrvice in ki ne plešejo tako, kakor bi jim ona rada piskala. „Edinost“ je seveda govorila v celem tem članku o vsem drugem, samo ne o današnjem političnem vodstvu in njegovem delu in se je tako prav popolnoma izognila rešitve tretje točke svoje dispozicije, o kateri je prav posebej hotela dokazati, da vsa kritika političnega vodstva tržaških Slovencev njegovega dela stoji na krivi premisi, vsled česar da so tudi zaključki krivi in napadi krivični. Vsa dolga klobasa članka se bavi z razmerami daleč pred uvedbo splošne in enake volilne pravice, še pred tistim usodopolnim kozlom, ki ga je ustrelilo vodstvo, kandidirajoč 1. 1901 v peti kuriji pokojnega Nabergoja ne samo v okolici, temveč tudi v mestu, kar je povzročilo tudi izgubo okoličanskega mandata. „Edinost“ se torej bavi v odgovor na kritiko današnjega političnega vodstva z delovanjem vod-

stva tržaških Slovencev pred desetimi leti.

Kakor rečeno, nismo mi nikdar v svojih kritikah posegali iz sedanosti v preteklost, ako pa smo morda, a to mimogrede, smo se pa tudi vedno s primernim spoštovanjem in hvaležnostjo spominjali mož, ki so v tedanjih hudih časih orali ledino narodne njive na Tržaškem. Zato tudi dandanes priznavamo brez pridržka njihove zasluge Cegnarjem, Dolencem, Dolinarjem, Mandičem itd. in obžalujemo le, da „Edinost“ sama in njeno politično vodstvo ni tako priznavalo teh zaslug svojih prednikov, kakor bi to moralo biti, dasiravno se baha sedaj z delom teh mož v prilog današnjemu vodstvu in to po vsej krivici!

Kdo tržaških Slovencev n. pr. ne ve, s kako besnostjo se je bil v političnem društvu „Edinosti“ boj proti istemu prof. Matku Mandiču, ki ga sedaj proslavlja „Edinost“, da se ponša z njegovim delom, kdo ne ve, kako pisano gledajo še dandanes gospodje v „vodstvu“ prof. Mandiča in mu do kosti zavidajo vsak uspešek v državnem zboru. Saj je na zadnjem običnem zboru političnega društva „Edinosti“ bil neki prvak, med prvimi izmed prvih, toliko drzen, da je oblatil Dolencev spomin, zadržal se v njegove rodbinske razmere, dočim je ta prvak sam član gotovega nemškega društva in mu je tudi dobro znano, da tržaški slovenski odličnjaki, ki so prav blizu „vodstva“, pošiljajo svoje otroke v — šulferajnsko šolo, kar se je javno obsojalo na istem običnem zboru!

Pa reci, ti ljubezna zakrivalka resnice, „Edinost“, ali ni to vse do pičice gola resnica? Tu se ne da utajiti prav nič, in če hoče „Edinost“ sedanje „vodstvo“ opravi njegovih grehov z zaslugami njegovih prednikov, je to kratkomo — drzno onečaščenje spomina umrlih voditeljev tržaškega slovenstva, oziroma še živečih žalitev!

Kakor torej rečeno, si je „Edinost“ odgovor na „kritiko“ napravila prav lahek: piše vse drugo, samo ne odgovor. Članek je pač ob koncu dolge klobase, ki jo je napisal, pozabil, zakaj je sploh začel pisati. Mi mu ne bomo sledili v tem, temveč hočemo iz delovanja današnjega vodstva tržaškega slovenstva dokazati, da je v Trstu v resnici ljudstvo eno, vodstvo pa drugo, da sta to dve struji, ki se križata, dokazati hočemo, da ljudstvo ustvarja vse iz sebe, ako ne brez vodstva, kakor je današnje „vodstvo“ tržaških Slovencev, in končno, da je sedanje „vodstvo“ bilo v marsičem, kar se je storilo v zadnjem času med tržaškimi Slovenci v kulturnem, socialnem in gospodarskem oziru, le v oviro!

Ako je kaj zgrajenega na napačnih premisah, ni to naša kritika, pač pa tista „Edinostna“ usurpirana samopravičenost razvoja tržaških razmer, s katero hoče onemogočiti vsak natančnejši pogled v takomenovano ofi-

cijelno slovensko politiko v Trstu ter njene uspehe in neuspehe. Ako je 25, ali 35 let veljalo za absolutno resnico, kar je „Edinost“ trobila v svet, ker ni bilo nikogar, ki bi bil konstatiral to „resnico“, je sedaj stvar drugačna. Mi si ne bomo pustili mašiti ust, tudi ne na račun eno oboževane „sloge“, še manj pa na račun kake osebnosti „glorije“; zato pa — na dan z resnico!

Klerikalci kupujejo duše z deželnim denarjem.

Ogromna večina slovenskega naroda stoji za nami in vsak te ogromne večine je naš z dušo in telesom naš po svojem popolnem prepričanju. Skratka: Mi in samo mi smo slovensko ljudstvo. Mi, samo mi smo slovenski narod. Take so bahate besede dr. Šušteršiča ob vsaki priliki javnega nastopa premlate.

Kdor je pri takih prilikah strogo pazil in zasledoval utis teh baharij na zbrane klerikalne poslušavce, je mogel konstatirati, da se je „ogromna“ večina istih v nemali zadregi muzala, nekatere novejši klerikalne obraze je celo pri tem obšla rudečica sramote, kot jo opazite pri še neizpridenem dekletu, ko je prvič prodalo svoje telo pohotnemu prostitutu, ali po domače rečeno, ko je pošteno deklet prvič za denar postalo navadna vlačuga. In ta primera prenešana v politično življenje označuje kvaliteto tiste „ogromne“ dr. Šušteršičeve večine v njegovi stranki. Ta ogromna večina obstoji po pretežnem obsegu le iz kupljenih, navadno tako ali tako falitnih elementov, ki so se za te ali one vrste vsekakor pa za sramotno plačilo z dušo in telesom zapisali dr. Šušteršiču v brezpogojno oblast, kot se po naši krščanski veri zapisujejo in prodajajo po posvetnem blagu stremeti grešniki samemu hudiču v last.

Ker moramo na drugi strani priznati, da je duhovščina po deželi že imelo ljudstvo v svoji oblasti pod strašilom pekla in hudiča, obenem pod obljubami neskončnega veselja v nebesih, je umevno, da so se ti lovi za dušami pričeli še le od tedaj, ko se je dr. Šušteršič osamosvojil od škofove nadoblasti, ko je previdoma začel odrivati duhovščino na stran ter si z močjo posvetne mase osvojil oblast nad cerkveno nadvlado. Denarja takrat stranka še ni imela za nakup takih duš. Ustanovili so konkurenco vžigalicam družbi sv. Cirila in Metoda. Dobitek iz klerikalnih vžigalic navidežno namenjen za narodno obrambo je romal v zaklad za nakup „ogromne“ večine. Izpočetka ni bilo treba posebno veliko denarja. Ob času volitev za frakelne šnopsa, za gulaže je zadoščevalo „ogromna“ večina je bila nasičena in napojena. Potem so prišli na vrsto suhe in mastne službe. Ob času zadnjih volitev pa je bilo treba že globlje poseči v žep, zakaj „ogromna“ večina se je sčasoma „ogromno“ razvabila. No, ustanovila se je „Straža“

in kar je nesla za dozdevne „narodne obrambne“ namene so gospodje zopet prenesli v zaklad za nakup nadaljnjih duš.

In hudič je hotel imeti še večjo „ogromno“ večino za nove občinske volitve v Ljubljani in po celi deželi. In prišel je satan, izkušnjavec k dr. Šušteršiču ter mu rekel: Glej 13 milijonov ti dam, vse kar še ni, bo pri teh volitvah tvoje, za teh 13 milijonov pa mi prodaj slovensko vseučilišče, vsa napredna podjetja, vse narodno obrambno delo, vso samostojnost slovenskega naroda. Dr. Šušteršič si je le malo pomislil, zahotelo se mu je pri tej kupčiji namreč tudi še po ministrskem portfelju, kar pa je satan za enkrat še odklonil ter rekel, da ima za nameček za tako kupčijo za enkrat dovolj če postane Šušteršičev naslednik. Dr. Šušteršič je udaril satanu v roko, kupčija je bila sklenjena. — 10 milijonsko deželno posojilo se lahko vporabi tudi za nakup klerikalnih glasov pri občinskih volitvah. —

Opozarjamo vse davkoplačevalce naše dežele na zaključek k temu članku, v 1. dnevnici vesti današnje izdaje „Jutra“ pod istim naslovom.

Iz slovenskih krajev.

Iz Jesenic. Vsem je znano, da imamo na Jesenicah že tretje leto klerikalnega občinskega predstojnika, postavljenega od c. kr. deželne vlade. Nikjer na svetu v še tako absolutistični državi bi ne bilo kaj takega močnega, le v Avstriji, na ljubem Kranjskem, se more kaj takega dogajati. Ni naš namen se danes pečati z osebo občinskega gerenta g. A. Cebulja, ker bi bilo brezpomembno, saj vemo vsi, da je on le orodje tujih rok. Čemu se to ni dogajalo pod prejšnjimi župani? Danes dvignemo le svoj glas, da glasno in odločno protestiramo proti počitju občinskih organov. Na Jesenicah imamo enega celega in pol policaja (ker ta opravlja le ob sobotah in drugih „kritičnih“ dnevih svojo trudapolno službo). V celi Avstriji pa ne dajo policijski organi toliko opravila sodnijam kot tu. Pa ne da bi kdo mislil, da so tako vestni v svojih službah, ne, sami pridejo v izvrševanju svojega poklica tolikrat v nasprotje z zakonitimi določbami, da skoro ne mine dneva, da bi se v tej zadevi ne pisal zapisnik pri kranjskogorski sodniji. — Trpeli, dolgo časa smo trpeli, da so policaji prepevali ljudi, metali na tla itd., a sedaj pa, ko na nas kar streljajo, proti temu moramo odločno protestirati in protestirati, čeprav smo Jeseničani tako mirni in potrpežljivi ljudje. Da na pustni torek vsakdo malo ponori, pri tem pač ni nič hudega. Tako so se tudi jeseniški fantje malo sporekli pred neko gostilno. Nastal je mal ravs in kavs, kakor navadno pri sličnih prilikah, a vsled tega ni treba ponosnemu jeseniškemu policaju streljati na ljudi kot na živino. Ustrelil

je trikrat in ranil nekega zelo pridnega in marljivega mladeniča, ki je baje bežal, v nogo, da so ga morali prepeljati v bolnico. Nočemo se več spuščati v to reč, ker ima vse v rokah že sodnija. Tudi to si pridržimo, ko bo končana sodnijska obravnava. Ne zamerimo toliko policaju, ker on je neveden, brez vsakega najmanjšega prednanja za težavni in odgovorni policijski poklic, zamerimo le onim, in državno pravdnistvo naj prime za učesa te, ki nastavljajo za to nespodobne ljudi, oziroma, ker jih ne instruira. Policijski šef na Jesenicah je obč. gerent, ta je sam nezmožen, ker je prišel tudi že z različnimi §§ v navskrižje. Čemu imamo pa potem c. kr. okrajno glavarstvo? Sedaj pa še prav ponižno vprašanje na pristojne oblasti. Ali sme policaja, ko še ni pojasneno, če je upravičeno rabiti orožje ali ne, še izvrševati policijsko službo? Kakor pripovedujejo očividci, ni rabilo orožja upravičeno. Če se morajo imeti nevedni ljudje pištole in revolverje, dobro, naj se jim dajo, ampak taki iz — beza.

Iz Proseke pri Trstu. Pred dobrim letom so dobili naši sosede Kontovelci novega župnika. V začetku je bil sicer dober in pošten, a komaj se je malo privadil, že je začel motiti naše mirno in res narodno življenje. A sedaj, ko smo ustanovili Sokola, ki bo, kakor kaže dobra volja, vzor vsem okoličanskim društvom, prepovedal je našemu župniku naraščajo zahajati v telovadnico, češ da je v vrstah Sokolov največje pohujšanje. Otroci so se seveda tega zbal in ne zahajajo več v telovadnico. — Naj si g. župnik nikar ne domišljuje, da bo naše ljudstvo ugnal s svojimi neumnimi frazami in besedami v kozji rog, kajti naše ljudstvo je napredno. Kontoveljski župnik naj si raje vzame za vzgled svojega prijatelja Martelanca na Proseki, pa ga bo vsakdo čislal in spoštoval. Odločno pa protestiramo proti temu, da bi se v šoli znašal nad otroci, katerih stariši so Sokoli. Gosposdu župniku povemo ponovno, naj bo le brez skrbi. Kajti dokler bo na Proseki in Kontovelju le iskra zdravega duha, ne bo ne čukarj in ne Marijinih devic. Sokolu pa ključemo: Vstrajaj na svoji začrtani poti, kajti na tržaškem ozemlju imaš bodočnost!

Slovanski jug.

Gonja proti dr. Hinku Hinkoviču. Samodržci se hočejo na vsak način maščevati nad dr. Hinkovičem. Vsemu svetu je znano, najbolj pa še današnjim samodržcem v monarhiji, da je ravno dr. Hinkovič oni junak, ki je preprečil njih peklenke nakane, ki so jih hoteli doseči z znanim veleizdajniškim procesom v Zagrebu. Njegovi neumorni poizrtvovalnosti in klasični obrambi, ki je pravi vzor pravne znanosti in govorniške umetnosti, se je največ zahvaliti, da so bile izpuščene iz ječe nedolžne žrtve. Toda dr. Hinkovič še ni bil zadovoljen z abolicijo procesa. Iskal je za svoj

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

— Ali vendar . . .
— Molčite! je zarohnel Roland in zagrabil župana za roko. Šest let ste puščali mčiti tega starca; niste ga branili, vi ste krivi, da je postal zasmehovanje otročadi in morda tudi zabava odraslih mož . . . Stejte se srečnega, gospod, da ga jemljem samo s seboj in ne zahtevam računa o tem, kar je pretrpel pri vas! Stejte se srečnega da del njegovega prokletstva ne pade na vašo lastno glavo!
— Storite, kar hočete! je vzkliknil župan. Saj na vse zadnje ne poznamo tega človeka.
— Dobro! — je pritrdil Roland s pretečim glasom.
Nato je trudoma pomislil in nadaljeval:
— Zdaj mi povejte kako je živel v teh šestih letih gost, ki ga je katastrofa njegovega življenja postavila pred prag vaše vasi ter ga zaupala vašemu človekoljubju.
— Od javnega usmiljenja, gospod, je odgovoril župan s tistim glasom zadoščanja in srdite vljudnosti, s katerim so od pamtikeva še vsi uradniki izpuščali svoje gorostasnosti.
Gotovo je menil, da je povedal prekrasen odgovor in da se mora sobesednik zdajci nizko pokloniti pred njim.
— Kaj pa imenujete javno usmiljenje? je vprašal Roland, brisoč si znoj, ki mu je preplaval obraz.
— Bogme, saj veste . . . hodil je od hiše do hiše hiše . . . tu je dobil skorjo kruha . . . tam dovoljenje, da je smel spati na senu . . . krščansko usmiljenje, z eno besedo! Kajti mi, v tem kraju, smo sami usmiljeni ljudje . . . In prepričan sem, da je malokdaj stradal . . .
Rolandove prsi so se napele, kakor da bi hotele zarjuti. Stopil je k očetu ter ga prijel za roko.
— Ali hočete iti z menoj? ga je vprašal s toliko milobo,

da je župan zdaj prvokrat zaslutil, koliko je moral prestati ta neznanec.

Slepe oči starega Kandiana so se uprle tjavendan, v smeri tega glasu,

— Da bi šel od tod?

— Da!

— In da ne bi več slišal krika in zasmehovanja?

— Da!

— In ne več poslušal preklinjanja, kadar prosim kruha?

— Da!

— Odidiva! Pojdiva takoj! . . .

Roland je segel starčku pod pazduho.

— Oprite se name, je dejal; ne bojte se, da bi me utrudili . . . močan sem . . .

Rahlo, s kratkimi koraki, ki je odvedel iz hiše.

Pred hišo je stalo v polkrogu kakih dvajset kmetov in kmetič, ki so jim bili paglavci povedali, kaj se godi.

Pojavil se je Roland, popiraje slepca . . . norca.

Ni jih videl, ker je obračal vso svojo pozornost v to, kako vodi očeta.

Molče so se umaknili, in v slutnji, da gre mimo njih veliko gorje, so obstali v drhtečem strmenju.

Ko je Roland dospel na kraj, kjer je bil pustil Skalabrino, je bila že noč. Oster gorski veter je pometal dolino Piave, ki je šumela kake polčetrtil milje odondot. Roland je odpel svoj plašč ter ogrnil očetove rame. Nato ga je s precejšnjim trudom posadil na konja; prijel je za uzdo in dejal:

— Na pot!

— Gospod, je dejal Skalabrino, vzemite mojega konja, jaz pa pojdem peš.

Roland je tako odločno odkimal, da se je Skalabrino začudil in ni dalje silil vanj.

Peš, roko na uzdi svojega konja, in sklanjaje glavo naprej, se je Roland napotil v nemirno noč.

— V Trevizu je Roland izpregovoril Skalabrino par besed, naka-

r je ta naglo odjahal proti Mestre in Benetkam. On sam pa se je ustavil v skromni občestni gostilni, kupil obleke, da nado-

mesti cunje, ki jih je nosil njegov oče, naročil dober zajutrek in

lastnoročno postregel starčku pri jedi. Ko je bil stari Kandiano nasičen, je zaspal, in v spanju je bil njegov obraz srečen kakor lica otrok, ki so zadremali v materinem naročju. Roland ga je pustil spati do popoldneva; nato je kupil za par srebrnjakov majhen vozček ter vpregel svojega konja vanj. Na dno vozčka je položil sedlo, na klop pa je posadil očeta. Sam je prisedel ter krenil na cesto proti Mestre. Dospel je pozno ponoči ter se nastanil v revni gostilni nasproti „Srebrnega solinca“.

Pretekli so trije dnevi.

Vse te tri dni se ni Roland niti za minuto ganil od starega Kandiana.

Imel je z njim dolge razgovore — čudne razgovore: govoril je on sam, slepec pa — ali sploh ni odgovarjal, ali pa le tuhtam, s kratkimi, zmedenimi besedami.

Na večer tretjega dne sta prišla v gostilno moški in ženska.

Bila sta Skalabrino in Juana.

Zdaj je Roland odšel z doma ter pričel bloditi po mestu.

V predmestju, skoraj na koncu mesteca je našel majhno hišico, obdano z vrtičkom, ki jo je lastnik ponujal v najem.

Takoj se je pogodil ter plačal za šest mesecev naprej. Nato je šel po svojega očeta in po Juano ter ju odvedel v hišo, ki jo je bil najel. Skalabrino je ostal v gostilni.

— Juana, je dejal Roland, ali poznaš tega moža?

Juana je zmajala z glavo.

— Moj oče je, je rekel Roland preprosto,

Juana je sklenila roke.

— Njegova Visokost Kandiano, dož beneški! je zamrmrala.

— Ne, Juana! Ne dož Kandiano! Slepec Kandiano! Norec Kandiano! Izgnan Kandiano! Kandiano, oče razbojnika Rolanda, ki je ušel iz temnic, in je zasanjal tisti dan, da bi razbil človeštvo, kakor je ogenj nebes razbil Most Vzdihljajev . . .

Juana je poslušala, zadihaje se.

Roland je naglo vzmahnil z roko, kakor da bi hotel pregnati roj turotnih misli.

— Juana, je povzel rahlo, zaupam ti svojega očeta. Ali me razumeš?

(Dolje)

klijente samo pravico, ne pa milosti. Povodom abolicije veleizdajniškega procesa je dr. Hinković napisal članek „Abolicija“, v katerem je javno izrazil svoje mnenje in imenoval abolicijo kot milost, ki naj bi Srbe na Hrvaškem pridobila za protinarodujo madžaronsko politiko. Ker so pa Srbi solidarni z dr. Hinkovićem in so ostali kljub vsem obljubam bana Tomašića še vedno v opoziciji, t. j. v boju za narodne pravice, se hočejo sedaj samodržci najprej maščevati nad Hinkovićem. Prišel je v disciplinarno preiskavo radi vseh člankov, ki jih je pisal za časa „veleizdajniškega“ procesa. Toda dr. Hinković je javno odklonil sodnega svetnika Pavešića, ki je fungiral v „veleizdajniškem“ procesu kot votant in mu je sedaj poverjena preiskava. Odklonil je dalje ves sodniški senat radi pristranosti in vložil na banski stol prošnjo, naj nominira za preiskavo druge sodnike. Svojo obtožbo in odklonitev sodnega senata je dr. Hinković obelodanil v koalicijskih listih. A ravno ta članek je sedaj predmet kazenske preiskave radi opora proti dr. Hinkoviću. Pregarjanje tega zaslužnega moža izzvalo je povsod velikansko ogorčenje nad onimi, ki mislijo, da lahko z „milostjo“ delajo kupčijo z narodnimi težnjami in pravicami.

Splošni pregled.

Garibaldi o Albaniji. Ricciotti Garibaldi je priobčil v „Ikkdancu“ pismo, v katerem opisuje razmere med Albanci kot neznosne in da mora Albanija dobiti avtonomijo. Italija ne želi nikakega turškega ozemlja. Ako pa se razmere v Albaniji ne izboljšajo, izjavlja Garibaldi, da ga nobena vlada ne zadrži, da bi ne šel Albancem na pomoč.

Ruski odgovor na kitajsko opravičevanje se glasi v tem smislu, da Rusija zahteva prosto trgovino za Mongolsko, kakor se da razlagati iz pogodbe l. 1881. Kitajska vlada je odgovorila, da ne želi revizije pogodbe, ker druge vlade žele imeti isto pravico kakor Rusija, posebno Japonska v južni Mandžuriji.

Študentski nemiri v Rusiji so se končali s hišnimi preiskavami, ki so baje imele uspeh. Policija je našla skrivno tiskarno, ki je tiskala letake in razne pozive na ljudstvo in delavstvo. Pri organizaciji so tudi sinovi boljših družin, tudi sin in hči dvornega svetnika Pasoica. Aretirali so razne osebe. Na moskovski univerzi so vsa predavanja ustavljena. 103 študentov so izgnani iz Moskve; iz Petrograda je izgnanih 76 študentov. — Poročila vlade pa niso zanesljiva in vlada hoče le prikriti svoje namene, da bi opravičila svoje postopanje ter vzela vseučiliščem svobodo.

Parcelalni zakon v Nemčiji. Govori se, da hoče vlada podati novo osnovo zakona namesto razlaševalnega zakona. Vlada se bo na vsak način potrudila, da izvede ta zakon, ker ga odločno zahtevajo konservativni in nacionalni krogi.

Francoska komora. Pri prvi seji so bili pričujoči skoraj vsi poslanci. Tribune so bile napolne polne. Monis je čital program nove vlade. Glede dohodninskega davka je centrum s smehom označeval svoje mnenje. Isto se je zgodilo pri točki o železniških akcijah. Levica je ploskala. Tudi točko o novih določilih proti kongregacijam je levica s ploskanjem pozdravila. Stališče glede zunanje politike so sprejele stranke z zadovoljstvom na znanje.

Minister Pichon postane baje francoski poslanik v Petrogradu.

Pretep v turški zbornici. Vodja zmernih liberalcev Ismail Kamel je v proračunski debati napravil medklje, ki je dolžil vlado, da je jemala denar za železniške komisije. Vsled tega je nastal vihar, veliki vezir je udaril Kemala po roki. Kemali je nato kričal velikemu vezirju, da je tudi njemu vladni list to očital, na kar je neki poslanec dal Kemalu zausko. Vsled tega je nastal boj in seja je bila zaključena.

Požar v kinematografu v Bologovu je nastal pri predstavi požar v kinematografu. 90 je mrtvih, 40 ranjenih.

Zastrupljenje v Benetkah. Predstojnik beneških utrdb oberst Scolar, ki je pred kratkem umrl, je pred smrtjo izjavil, da je zastrupljen. Prijeli so nekaj oficirjev. Slučaj budi veliko pozornost, ker so baje izginili tudi važni papirji in načrti.

Boj med ribiči in gospodarji se je raznel v Kaukazu. V nedeljo je zborovalo 15.000 ribičev na shodu, kjer so manifestirali za svoje pravice. Gospodarji ladij pa so hoteli z ladjami odpluti. V pristanu je nastal hud boj, posredovala je policija.

Velikanska nevihta je divjala včeraj okoli Sicilije. Po celi obali je divjal orkan. V Mesini je bilo mnogo barak razdejanih. V Castu je orkan izruval mnogo dreves. Pri begu se je ubilo več oseb. Tudi na morju so se pripetile nesreče.

Na Kitajskem se je za kugo pojavila lakota. Tisočere množice se pomikajo na jug za živežem, mnogo jih obleži na potu.

Velik požar je nastal v Minneapolis, ki je uničil celo četrt mesta in napravil 5 milijonov dolarjev škode.

DNEVNE VESTI.

Klerikalci kupujejo duše iz deželnega denarja. To klerikalno kupčijo smo podrobneje opisali v posebnem članku na drugem mestu pod istim naslovom. Članek mora marsikoga zanimati, zato čitajte ga. Tu navajamo le en konkreten slučaj iz zadnjih dni, slučaj, ki kaže klerikalce v taki luči, da se mora res vsak človek, ki čuti le še količjak poštenja in sebi, naravnost zgražati nad klerikalno podlostjo. Stvar je bila taka: Dr. Šusteršič in dr. Pegan sta priredila v neki gostilni okrajša St. Florjanske doline shod za ljubljanske občinske volitve. Na ta shod je prišel tudi neki gospod, ki sicer ni bil namenjen na shod in katerega klerikalci že zdavno zalezujejo, da bi ga kupili za „svojega“. Ko tam sedi za mizo, pride dr. Pegan k njemu ter mu bolj prijazno reče: „Pristopite tudi Vi k nam! Tako nagovorjeni se je naredil, kot bi tega vabila ne razumel, zato mu dr. Pegan bolj glasno ponovi: „Pristopite tudi Vi našemu mnenju, saj Vam ga dobro kupimo! Tedaj pa je v onem možu kar gneva in studa zaplamljelo, ter je na glas, da da so slišali vsi, izkušnjavca zavril: „Proč satan od mene, jaz ne prodajam svojega prepričanja najmanj pa vam, klerikalcem, ki niste vsi skupaj nič vredni! ... Dr. Pegan se je osramočen in poparjen pobral, dr. Šusteršič pa je bil v prvem hipu tak, kot bi strela vanj tresčila; potem pa jo je s pestjo proti onemu poštememu naprednjaku kazaje, od jeze in sramote ves zelen, hitro odkuril iz sobe. Naj nam oba prepuščalca slovenskih naprednih poštenih duš še to povesta, iz katerega fonda kupujeta duše in glasove za ljubljanske občinske volitve. Iz svojega najbrže ne, torej iz deželnega, kaj? Kar povejta resnico!

Mavha ljubljanskega knezoškofa dr. Jegliča ni nikoli sita. Vsako leto si napravi ljubljanski škof obširen program za sv. birmo na deželi. Od pomladi do jeseni se vrši potem delitev tega zakramenta po farah in raznih dekanijah in za vsako birmovanje mu mora fajmošter iz cerkvene kase odšteti 100 K. In vsled teh birmovanj po deželi škoduje škof neizmerno ljubljanskemu trgovcu in obrtniku. Ker je po deželi toliko birm, pa ne ostane o Binkoštih za Ljubljano niti desetina otrok z dežele. Škof kot prvi klerikaec in dr. Šusteršičev general je prvi škofljivec ljubljanskih trgovcev in obrtnikov, za njim pridejo — drugi! Tudi za letos je škof sestavil že obširni potovalni načrt za — krone in mavho! Kristus je delil po deželi zakramente zastoni, škofje in papeži pa praznijo ljudem mošnje in cerkvam pa kase, ker pri njih je prva reč „gšeft“ in glavni bog — denar! Saj „vera je le za kmeta“, pravijo proti aristokratu med štirimi očmi!

Škofova rdeča brošura „Ženinom in nevestam“ rodi po deželi lepe sadove te svinjarske knjige. Starši ki so jo pazljivo prebrali, jih skrivajo pred odraslimi otroci, češ, da takih svinjarjev še niso v nobeni posvetni knjigi brali! Škof je s to budalostjo več otrok pohujšal po deželi, kot jih more ples in slaba družba pohujšati. Seveda: v lemenatu se ti ljudje morale ne nauče, zunaj lemenata pa tudi ne, kaj pa tak duhoven človek potem sploh ve o moralih!

Hlapci. V soboto se je poklonila deputacija slovenskega občinskega zastopa mesta Črnomlja kranjskemu deželnemu predsedniku baronu Schwarza. Deputacijo je vodil črnomeljski župan sam. Izročil je baronu Schwarzu diplom o njegovem imenovanju častnim meščanom mesta Črnomlja. Hlapci!

Kako se prodaja argentinsko meso v Ljubljani? Iz delavskih krogov nam pišejo: Včeraj se je v Ljubljani zopet razprodajalo argentinsko meso. Da je prišlo to k nam, to je zaslug delavstva in sploh nižjih slojev, ki si spričo neznosne draginje ne morejo navadno še ob nedeljah privoščiti košček dragega mesa naše živine. Naravno je, da bi morali odločujoči faktorji razprodajati tujega mesa tako ure, da ima delavstvo in nižji sloji v prvi vrsti kaj od tega. Toda, kakor smo včeraj zopet poskusili, smo mi uboge reve tudi pri prodaji argentinskega mesa le zato tukaj, da smemo gledati, kako ga kupujejo taki, ki jim ni taka sila, kot nam. Mesarji ga prodajajo hotelirjem, gostilničarjem kar po 30 do 50 kg skupaj, nam pa ga niti pol kg ne privoščijo. Najbolj preže pa na to meso tisti, ki so se najbolj uprli proti uvozu argentinskega mesa, to so naši ljubi dosledni klerikalci. Danes pravijo, da pridemo šele me uboge pare na vrsto. Nam bodo argentinsko meso zavijali v papirčke in ker imamo več (?) denarja kot bogatini, ga bomo morali tudi dražje plačati. Gospod zastopnik mestne uprave, kaj porečete vi k temu — škandalu?

K slučaju koz. Zdravstveno stanje za kozami obolelih in v bolnici za silo izoliranih dveh delavk je dosedaj povoljno, akoravno je njih obolenje resno in opasno. Kak nov slučaj se dosedaj ni pripetil, kar dokazuje, kako uspešna je izolacija in desinfekcija, če se hitro izvede. Pred leti, ko higiena še ni bila tako razvita, je skoraj vsak posamezen slučaj koz prouzročil večjo epidemijo, danes pa se čisto posreči, zadušiti bolezen v kali. Velik napredek je tudi, da uvideva občinstvo korist cepjenja. Danes se je več precejšnje številu ljudi udeležilo javnega cepjenja v „Mestnem domu“, pa tudi privatno

imajo zdravniki po mestu obilo opravila s cepljenjem. — Pri tej priliki zdi se nam umestno, spregovoriti par besedi o črnih kozah. Mnogi mislijo, da je to bolezen za-se in pravijo: „Navadne koze sem že imel črni pa še ne“ — pri tem pa zamenjajo koze z noricami ali ovčjimi kozami, ki so lahka otroška bolezen in ki ne nudijo varstva proti pravih kozam. Črne koze so le posebna vrsta pravih koz, pri kateri nastopajo krvavitve v gnojne mozolje, vsled česar zadobe ti črno barvo. Ker so te krvavitve posledice posebno hude infekcije, so seveda bolniki s črnimi kozami izpostavljeni večji nevarnosti. Pri večjih epidemijah opažamo vsepovprek koze z navadnimi gnojnimi mozolji pa take z mozolji, ki so vsled krvavitve postale črne. Proti zopetnemu obolenju je za nekaj let zavarovan le oni, ki je preštal prave koze; norice pa so lahka otroška bolezen, ki nima s kozami prav nobene zveze. Kedor je koze preštal pred več leti ali pri komur je od zadnjega cepjenja sem preteklo že sedem let, ta stori pametno, če se da sedaj znova cepiti. Na vsak način pa je v očigled preteči nevarnosti cepiti vse one, ki še niso bili cepljeni ali ki so bili brez uspeha cepljeni.

Izza režima Ig. Fajdige na kranjski gimnaziji. Že zadnjič smo poročali, da je bojevnik božji na naši gimnaziji, jezuit Rakovec, uvedel zelo praktično metodo pretepanja v pouku verouka. Vojščak Kristov se ne zmeni za rahle dvome o tem načinu učenja, katere je izreko „Jutro“, temveč gre še dalje: sedaj 12 letnim dečkom pripoveduje o visoki politiki, ko ravno jemljejo razširjanje sv. matere Cerkev. Ker pa njegove teorije gotovo mnogo donesejo k rešitvi vprašanja, kakšna politična smer je na Slovenskem zveličavna, naj kratko orišemo njegove misli: „Veste dečki, liberalci je magarac. Sv. Cerkev je skala, ob njo buta peklenški ogenj tudi na Slovenskem. Če liberalci v Ljubljani zmagaajo, bo krščanstvo v Slovencih zgubljeno. Pritisnili bodo Srbi in Rusi, katolicizem bo fuč. Če pa zmaga sveta stvar, bodo pa liberalci fuč“. Nato zabeli še s krepkimi ocvirki svoje pobožno razmišljanje. G. ravnatelju priporočamo z ozirom na to, da je Rakovec sin reda njegovega patrona, da ga dostojno protežira, ker tudi žarki zaslug se razlijejo na vse strani.

Postajališče na Ježici je tako majhno in prostor tako ozek, da je pravi čudež, da se ne pripeti kakšna nesreča. Lep solnčni dan je v nedeljo privabil vse polno ljudi na Ježico, ki so se vrnili zvečer v Ljubljano. Ko smo zagledali vlak, smo zapazili že na mostu, kako je strojevodja mahal z roko. Mislili smo, da se veseli, da bo dobil toliko pasazerjev, toda on je bil le v velikih skrbih, da bi koga ne povozil.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko in Ljubljani ima v petek, dne 10. marca 1911., ob 5. uri popoldne v dvorani mestnega magistrata redno javno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Predložitev zapisnika zadnje seje. 2. Naznanila predsedstva. 3. Naznanila tajništva. 4. Volitev predsednika, podpredsednika, provizornega predsednika in 3 računskih pregledovalcev. 5. Volitev 2 zborničnih zastopnikov pri komisijonalnih obravnavah radi zagotovitve vojaških naravnih potrebščin. 6. Volitev zborničnega zastopnika v kuratoriju slovenske trgovske šole v Ljubljani. 7. Volitev zborničnega zastopnika v odboru obrtno nadaljevalne šole v Krškem. 8. a) Prošnja za izredno podporo obrtnim nadaljevalnim šolam v Ljubljani. b) Prošnja za zvišanje podpore raznim

obrnim nadaljevalnim šolam na Kranjskem. c) Prošnja gostilničarske zadruge v Ljubljani za podporo za gostilničarski in kuharski tečaj. d) Prošnja za podporo za „poučno-obrtno razstavo zadruge rokodelskih obrtnikov na v Krškem“. e) Prošnja deželne zveze za tujski promet na Kranjskem za podporo. 9. Tajna seja.

Vladni živnozdravniki in njih služba. Vladni živnozdravniki menda nimajo nobenega drugega dela, kakor da vlečejo mastno plačo. Njih sveta dolžnost je, da takoj pregledajo vsako živino, ki se pripelje na kolodvor in ne delajo strankam tako nepotrebne škode. Tako je morala v nedeljo neka stranka čakati na dolenskem kolodvoru cele štiri ure na milost vladnega živnozdravnika in je imela vsled njegove komodnosti osem kron škode. Mislimo, da tudi za gospodo na slavni vladi velja službeni red.

Skrajna podivjanost. Včeraj popoldne se je vršila na Bleiweisovi cesti v Ljubljani tekočorba v pravem pomenu besede. Pred deklinškim licejem je stalo več dam, deklic in nekaj dečkov, med njimi pa šolski sluga iz deklinškega liceja, brez pokrivala, brez kake suknje, torej bosorok, kakor res za kako tekmo pripravljen. Kak pogovor se je vršil, se iz daljave ni moglo slišati. Kar naenkrat pa skoči sluga za nekim dečkom, ki je bil od njega oddaljen kakih 10 korakov in zavpil za njim: „Pa ti se boš iz mene norčeval?“ Deček, oblečen v že bolj ponesen havelok, v roki nekaj šolskih knjig, je bežal po Bleiweisovi cesti in se končno zatekel v večjo Supančičevo hišo v Šubičevi ulici. Tu ga je sluga butnil z vso silo od zadaj v hrbet, tako da je deček padel na tla. Tu ga zgrabi sluga za obe nogi, dvigne kvisku in nato pošteno obsuje. Ker se je na licu mesta zbralo več ljudi, je sluga spustil svoj plen, poprej pa še enkrat dečka sunil s tako silo v hrbet, da bi sedniti kmalu telebnil z glavom v zid. Kje se je ta sluga navadil te prakse, ne vemo. Lahko si pa mislimo, kako postopa s šolskimi otroci za zidovjem, ko si take surovosti že privoščijo celo na tujem dvorišču.

Kako vzorno gospodarstvo imajo klerikalci posebno pri „Mlekarski zvezi“, o tem se vsakdo lahko prepriča, če čita jutrišnji članek „Sodba katoliškega moža o klerikalnem gospodarstvu“.

Škofova brošura pred sodiščem. Danes se pred deželnim sodiščem nadaljuje že drugo leto stara pravda v zadevi škofove, oziroma zelene brošure. Kakor znano, toži časniki Pirc kot avtor zelene brošure ter neizdane kritike „Odrešenik“ tiskarja Lampreta v Kranju radi neizplačane družabnega dobička za 1. zvezek, oziroma za honorar za ostale zvezke zelene brošure ter za odškodnino za neizdano kritiko „Odrešenik“. Začetek razprave ob 4. popoldne, soba št. 123, civilni oddelek. Kot izvedenca bosta zaslišana g. Etbin Kristan ter faktor Narodne tiskarne g. Nigrin. Ob enem se bode razpravljalo o zadevi „Dolenjca“ kot prilogi „Gorenjca“.

Za Ciril Metodov obrambni sklad se je prijavila „Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Bazovici“ ter plačala l. obrok 30 kron. Kamen ima št. 887.

Sokolski dom v Domžalah bo slovesno odprt v nedeljo dne 2. julija t. l. Pri odborovi seji S. S. Z. dne 23. januarja t. l. je bilo sklenjeno, da prirede bližnje Sokolske župe ta dan skupen zlet v Domžalah. Tehniško vodstvo tega zleta bo pa v rokah S. S. Z. Vabljeni so tudi vsa druga sokolska društva na udeležbo, da bo ta dan v Domžalah, kjer se Nemcem sanja, da imajo „domovinsko pravico“.

MAJI LISTEK.

Malomestne tradicije.

Veseloigra v enem dejanju.

(Češko spisal V. Štech.)

(Dalje.)

Strel: Ko sem izstopil iz „Olepeševalnega društva“ — je šlo takoj vse v franže. Zakaj? Moj naslednik ni znal nabirati prispevkov. Pri strelcih govorim o nameravanim streljanju na dobitke pri veterinarjih o nameravanih paradah, članom „Dramatičnega društva“ objavljam novega režiserja, članom „Učiteljskega društva“ govorim kakor Tominškov „Antibarbarus“ in pazim na končnice — iti in — eti, gospodje učitelji so za gramatiko natančni. (Govori prav pismeno slovenščino.) Kadar jim je članarino plačevali, jim je to tudi privoščiti! Članom „Ciril Metodove podružnice pravim „Klanjam se“, „Sokolom“, „Na zdar, „Narodnim delavcem“, „Živijo“ in v pogrebnih bratovščini „Hvaljen bodi Jezus Kristus“.

Strel: Hvala — hvala. Vi ste pameten človek — ampak nečem vas zadržavati — vem, da se vam mudi.

Strel: Propos! Gospod svetnik je član „Sokola“ (izvolete člansko knjigo).

Žakelj: Da, da! (Nevoljen se podpiše v knjigo in plača.)

Strel: (mu da nov zapisnik) In „Strelskega kluba“.

Žakelj: Ampak to bi lahko — (se vendar podpiše in plača).

Strel: In „Pevskega društva“ (nov zapisnik).

Žakelj: Tako, tu je — zdaj pa imam tega že dosti — ne krajcarja več ne dam!

Strel: Prosim, še Ciril-Metodova podružnica.

Žakelj: Sem že dejal, da ne dam ne groša več!

Strel: Gospod svetnik! (S patosom). Naše najvažnejše narodno društvo — naš ponos — in vi se obotavljate, gospod svetnik!

Žakelj: (jezen) Za božjo voljo, pustite me že vendar — tu imate zadnji goldinar, zdaj pa marš ven, to mi je že preveč —

Strel: Saj že grem. Mudi se mi. Samo goldinarček še za „Planinsko društvo“.

Žakelj: Dejal sem, da ne dam ne fikka več — kar pojdit.

Strel: Gospod svetnik —

Žakelj: Kar sem dejal, sem dejal — sicer pa tudi nimam drobiža.

Strel: (izvolete usnjato listnico) O, saj lahko zmenjam magari stotak.

Žakelj: (jezo): Niti groša več — niti groša, pridite jutri, pojutrišnjem

— kadar hočete, ali pa sploh ne hodite, danes ne dam —

Strel: Prosim, dejal bom gospodu blagajniku, da Vas ni bilo doma in da gospodična ni imela ključa in — to je najboljši izgovor.

Žakelj: Recite, kar hočete, zdaj pa — (odpre vrata na sredi in mu kaže ven).

Strel: Hvala lepa, oprostite, da moram že iti — sluga — klanjam se — (vzame zavoj in odhaja).

Žakelj (si briše pot s čela): Ti kujon ti!

Strel (odpre spet vrata): Prosim, oprostite — kmalu bi bil pozabil, gospodična ima plačati za podružnico „Ciril Metodove družbe“ —

Žakelj (prime za kljuko in zapre Strelu vrata pred nosom): Jutrit! (Zaklene.) Tako! Skozi okno menda vendar ne bo prišel! Grozen človek! (pogleda na uro.) Četrta na sedem. Čas je še, da pogledam na klavniko. (Preoblači se pri omari.) Da bi mi ti osli ne postavili govorniškega odra kam v kot. (Odkašlja si in med oblačenjem deklamira.) „Visoko čislani someščanje!“ — Kaj začetek! — to gre kakor ura. Da bi le Ščuka prinesel konec. — Kar za vrat ga bo treba prijeti. Čitalničarji bodo od jeze kar zeleni! (Oblekel se je docela. Trkanje na sredi.) Naprej! (Hitro v vratom in odklene.) Pred tistim

zlomkom sem bil zaklenil. (Vstopi Klepčevka).

III. Nastop.

Žakelj. Klepčevka.

Klepčevka: Klanjam se, gospod svetnik, ah, gospod svetnik odhaja; prosim — prosim — samo par besed.

Žakelj: Prosim, milostljiva, res me veseli, res se mi mudi —

Klepčevka: Takoj bom gotova — še sedla ne bom. (Se vsede.) Prihajam pravzaprav v imenu ženske podružnice „Družbe sv. Cirila in Metoda“ — včeraj smo imele literarni večer, predaval je gospod nadučitelj Žolna.

Žakelj: — Aha —

Klepčevka: Strašno dober človek, izvrsten značaj, pameten — ah, moj bog! ne da bi ga hvalila, ker bo vzel našo Pepco — tega ne; če ima človek tri hčere za možitev, mora zanje skrbeti, ampak da bi zaradi tega govoril kaj drugega, kar je res, tega pa le ni treba. Jaz nisem kakor gospa Švarcova, ki tisto svojo frkljo oblači, kakor bi bila bogve kakšna lepota — to je govorjenja, dobila bo pa samo pet tisoč. Na njena princezna ima spet nov klobuk — pravi da je veljal desetak — pa da bi ga izpod dvajset goldinarjev nikdo ne dobil. Sicer me to nič ne briga — ampak —

Žakelj: Torej milostljiva pri-

haja —

Klepčevka: Da, gospod svetnik! Stvar je ta-le! Gospod nadučitelj Žolna je včeraj predaval — kar je res, je pa res, naša šola si lahko gratulira —

Žakelj: Gospod nadučitelj torej — Klepčevka: — je imel predavanje o novi knjigi povesti, ki jih ima na prodaj Kalin — ta Kalin bi tudi lahko zaprl svojo trgovino; če človek potrebuje „Alphabetenmuster“ ima komaj pet vzorcev na izbiro —

Žakelj: In gospod nadučitelj — Klepčevka: No, gospod nadučitelj je govoril o tej novi knjigi in jo je prav po notah raztrgal. Imenuje se menda: — malomestna — malomestne —

Žakelj (vzame eno z knjig na mizi in bere): „Malomestne tradicije“.

Klepčevka: Da, da! „Malomestne tradicije“. Vzel je torej te „tradicije“ na rešeto in prerешal jih je prav pošteno. Seveda on to zna — saj tega seveda ne pravim zaradi Pepce — saj se on še ni prav nič izrazil —

Žakelj: In kaj torej milostljiva pravzaprav —

Klepčevka: Gospod nadučitelj je presodil celo knjigo, in kaj je našel? Celo vrsto napak proti slovni, proti pravopisu, proti slovenskemu — temu — mi smo rekli včasih „štil“ — takrat je bilo seveda vse nemško — enkrat je glagol spredaj, enkrat zadaj —

Klepčevka: Da, gospod svetnik! Stvar je ta-le! Gospod nadučitelj Žolna je včeraj predaval — kar je res, je pa res, naša šola si lahko gratulira —

Žakelj: Gospod nadučitelj torej — Klepčevka: — je imel predavanje o novi knjigi povesti, ki jih ima na prodaj Kalin — ta Kalin bi tudi lahko zaprl svojo trgovino; če človek potrebuje „Alphabetenmuster“ ima komaj pet vzorcev na izbiro —

Žakelj: In gospod nadučitelj — Klepčevka: No, gospod nadučitelj je govoril o tej novi knjigi in jo je prav po notah raztrgal. Imenuje se menda: — malomestna — malomestne —

Žakelj (vzame eno z knjig na mizi in bere): „Malomestne tradicije“.

Klepčevka: Da, da! „Malomestne tradicije“. Vzel je torej te „tradicije“ na rešeto in prerешal jih je prav pošteno. Seveda on to zna — saj tega seveda ne pravim zaradi Pepce — saj se on še ni prav nič izrazil —

Žakelj: In kaj torej milostljiva pravzaprav —

Klepčevka: Gospod nadučitelj je presodil celo knjigo, in kaj je našel? Celo vrsto napak proti slovni, proti pravopisu, proti slovenskemu — temu — mi smo rekli včasih „štil“ — takrat je bilo seveda vse nemško — enkrat je glagol spredaj, enkrat zadaj —

vse preplavljeno Sokolov. Zlet v Domžalah je pa tudi z ozirom na bližajočo se hrvaški vsesokolski zlet v Zagrebu, ki bo tudi letos in se ga udeležijo Slovensko Sokolstvo, velikega inštruktivnega pomena za župe, društva kakor tudi za vsakega posameznika. Tudi zaradi tega je torej želeli, da se udeležijo Slovensko Sokolstvo polnoštevilno zleta v Domžalah, ki bo dne 2. julija t. l. Na zdar!

Gledališko društvo na Jesenicah. V nedeljo, dne 12. t. m. zvečer se uprizori v dvorani pri „Jeleni“ na Savi dr. I. Vošnjakova drama „Lepa Vida“ z igrač. Kernovo v naslovni vlogi. Cene navadne!

Slovensko akademično društvo „Slovenija“ na Dunaju priredi v soboto, dne 11. t. m., v vrtni dvorani restavracije Haindl (IV. Favoritenstraße 54) Tolstojev večer. Na sporedu je predavanje tov. A. Sovreta, pevske točke iz prijaznosti sodelujočega moškega in mešanega zbora „Zvezde“ in solotočke g. B. Koserja (tenor), tov. R. Trošta (bariton) in tov. A. Trošta (klavir). Po sporedu prosta zabava; vstopnina prosta. Začetek ob osmih zvečer.

Društvo odvetniških in notar-skih uradnikov za Kranjsko vabi vse svoje p. n. člane na svoj redni občni zbor, ki se vrši v soboto, dne 11. marca t. l. ob 7. zvečer v hotelu Štrukelj v Kolodvorski ulici s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročila: a) tajnika, b) blagajnika, c) revizorjev. 3. Volitev društvenega vodstva: a) predsednika, b) odbornikov, c) 2 namestnikov, d) 2 nadzornikov. 4. Situacija.

Občni zbor društva c. kr. zem-ljemerskih uradnikov se je vršil v nedeljo dne 5. t. m. v pisarniških prostorih na Vodnikovem trgu 5. Predsednik gosp. nadgeom. Cermak pozdravi došle kolege, omenja, da je že med letom odstopil radi slabotnega zdravja, da pa odbor ni upošteval njegove izjave in ga prisilil voditi še današnji občni zbor. Omenja službeno pragmatiko, obžaluje le, da ne more podati pravega pojasnila kako stoji z njo. Po sprejetem predlogu višjega nadzornika in državnega poslanca Tonellija, bi se razmere saj deloma uredile tako kot so se obljubovale že pred leti geometru na črni deski tehnike. Dalje pojasni vse lanske leto sprejete predloge v kolikor so se leti izpolnili ali ne. Gospod dvorni svetnik in finančni ravnatelj Kliment je obljubil deputaciji, gledati na to, da bodo geometrovske pisarne res tehnične značaja in da bo radevolje podpiral upravičene želje in prošnje posameznih evidenčnih uradov za nabavo tehničnih utenzilij. Nadgeom. vitez pl. Gspan izkaže kot blagajnik 639 K 67 vin. premoženja. Pri volitvah so bili izvoljeni: geom. in kult. ing. Gustinčič predsednikom, geom. Zupančič tajnikom, vitez pl. Gspan blagajnikom, geom. Zakrajšek namestnikom. Preglednika računov pa nadg. Cermak in geom. Hrovatin. Pri slučajnostih so se obravnavale razne društvene stvari. Odstopivšemu predsedniku se izreče zahvala, gosp. Zakrajšek pa želi, da bi se v zimskem tečaju prirejali družabni večeri. Nato zaključijo novi predsednik občni zbor.

Kolinska tovarna za kavino primes v Ljubljani je pristopila kot prvi ustanovni član k društvu slovenskih trgovskih potnikov z zneskom K 200. S tem je slavna kolinska tovarna pokazala, kako dobro zna ceniti slovenske trgovske potnike kot meročajne faktorje v trgovstvu. Vsem našim članom kakor sploh vsakemu slovenskemu trgovskemu potniku pa naj bo to v bodrilo, da povsodi kar najtopleje priporoča izdelke iz edino slovenskega podjetja za kavino primes. Društvo slov. trgovskih potnikov se nadeja, da se bodo še druge trdke radovoljno odzvale k pristopu kot ustanovni člani, kar bodo vedeli trgovski potniki na potovanju vedno zelo ceniti.

Avstrijski železničarji pri Glom-binskem. V našem poročilu, priobčenem dne 5. t. m. pod gori imenovanim naslovom se nam je vrnila ne-ljuba pomota in bi se moralo glasiti: Slovenske organizacije sta zastopala: Ivan Zorec „Društvo jugoslov. žel. uradnikov“ in „Zvezo jugoslovanskih železničarjev“ Slovenec Fr. Tancik in ne Čeh Tancik, kakor je bilo pomoto priobčeno.

Dr. Vinkota Šarabonov čudež. Danes teden smo bili iz Smihela pri Novem mestu od nekega ugleenega člana „Ljudske knjižnice“ naprošeni, naj kaplana Fröhlicha kot tajnika te knjižnice vprašamo, kako je z denarjem od društvene veselice prirejane na pustno nedeljo. Dotični član je na široko opisal, kako razburjenje vlada med člani radi tega denarja in da se predsednik čevljar Šustersič strašno jezi po Smihelu in okrog, zakaj kaplan tega denarja ne da iz rok. Obrnili smo se na našega zaupnika v Smihelu in ta nam je v celoti potrdil vso jeremi-jado onega člana. Na to še le smo v kolikor možno mili obliki kaplana Fröhlicha vprašali kaj je s tem denarjem. 4 dni vse tiho. Šele je včeraj se je po gotovih babinah sloveči dr. Vinko

Sarabon, tudi v Ljubljani znan pod ime-nom „šlapca“ kot blagajniške knjiž-nice s predsednikom Šustersičem vred razkoračil v „Slovenca“. „Samo član-om našega društva“ daje pojasnilo glede napada na Fröhlicha. Iz vseh 4 „pojasnil“ gospoda dr. Šarabona, da je blagajna v redu in da se Šu-sterič ni radi denarja jezil. Samo to pa je pozabil pojasniti, zakaj je kaplan čakal še le na opomin v „Jutru“, za-kaj sta šla nejezni dični društveni predsednik ter znanec mlajši v nedeljo popoldne h kaplanu zaradi tega de-narja in zakaj se on, dr. Sarabon, kot blagajnik več kot en teden dni sam ni pobrigal, kaj je s tem denarjem. Kot lep „profesor“, tudi lep blagajnik! G. dr. Sarabon! Koliko je stal ali knjiž-nično blagajno, ali Vas ta čudež, da poleg vas podpisani predsednik Šuster-šič kar naenkrat ni več tako hud na kaplana, kakor je bil še ves prvi po-stni teden? V zahvalo dobite od naše strani tako pojasnilo, da Vam bo še preveč jasno!

Samomor na pokopališču pri Sv. Križu. Pri zidu pokopališča Sv. Križa so našli včeraj zjutraj na vse zgodaj mrtveca, ki je imel prestelje-no levo sence. Obleka je bila vsa krvava in tudi na tleh je ležala luža krvi. Na lice mesta došla komisija je zamogla konstatirati samo to, da je neznanec izvršil samomor. Vkljub vse-mu poizvedovanju se še dosedaj ne moglo konstatirati identiteto mrtveca. Neznanec je bil oblečen v železničar-ske hlače, drugače pa v čedno civilno obleko. Samomorilec je star okolu 50 let.

Najdeno. Dama, ki je v torek 7. t. m. zvečer na Marijinem trgu izgu-bila skupino loknov iz las, naj se zgleda pri g. Nikolaju Ogriču brivcu in lasničarju, Židovska ulica 7. Lokni so izdelani kot tresa in prav dobro ohranjeni.

XI. redni občni zbor „Ljubljanske kreditne banke.“

V torek, dne 7. t. m. se je vršil XI. redni občni zbor „Ljubljanske kre-ditne banke.“ ki se je v razmeroma kratki dobi svojega obstoja tako lepo razvila, da je danes najmočnejši bančni zavod na slov. jugu in postane gotovo v kratkem času tudi najmočnejši ban-čni zavod na jugu Avstrije sploh.

Zborovanje je otvoril predsednik upravnega sveta, g. državni poslanec Ivan Hribar, ki je v kratkem, jednat-em govoru očrtal razvoj banke in njen sedanjí položaj, ki je nad vse ugoden, kar se vidi še iz tega, da dobijo delničarji letos že 7% divi-dendo. Podružnic ima „Ljubljanska banka“ pet (Split, Celovec, Trst, Sara-jevo, Gorica), ki so vse aktivne, iz-vzemši poslednji dve, komaj osnovani, a misli se tudi na ustanovitev novih podružnic. Pokazala se je tudi vsa potreba tudi za povišanjem delniške glavnice, ali ker sedaj veljavna pra-vila tega ne dopuščajo, se ona spre-menijo v smislu, da se delniška glav-nica lahko zviša na 10 milijonov kron. Predsednik je izrekel zahvalo „Živno-stenski banki“, ki je šla „Ljubljanski kreditni banki“ vedno rada na roko in bančnemu uradništvu, posebno ravnateljema gg. Pečanki in Tykaču, ka-terih spretnemu vodstvu bančnega po-slovanja se je zahvaliti tako lep razvoj zavoda. Predsednik je omenil tudi velik narodno-gospodarski pomen banke, ki je tolikim manjšim posojil-nicam priskočila v zadregi v pomoč in jim pomagala, kjer in kolikor je le mogla.

Bilanca se ni prečitala, ker so jo dobili delničarji tiskano in je tudi mi ne priobčujemo doslovno; omenjamo le, da je znašal ves denarni promet banke v l. 1910. več kot eno mili-jardo kron, za 276,858.455 K 54 vin. več kot v l. 1909; vsekakor velikanski napredek!

Poročilo nadzorstvenega sveta je prečital g. Josip Lavrenčič, ki je po-ročal, da je nadzorstveni svet pregle-doval centralo in tudi podružnice ter našel vedno vse v najlepšem redu.

Cisti dobiček (358.273 K 72 vin.) se razdeli: 5% votacija rezervnemu zakladu 16.341 K 64 vin., 5% divi-denda in 2% superdividenda (skupaj 7%) od 7500 delnic po 400 K nom. 210.000 K, 10% tantijeme upravnemu svetu 16.049 K 11 vin. dotacija po-kojninskemu zakladu 10.000 K, dota-cija posebni rezervi za morebitne me-nične izgube 20.000 K, dotacija za narodne in dobrodelne namene 10.000 K, posebna dotacija rednemu rezervnemu zakladu 25.592 K 82 vin., prenos na novi račun 50.290 K 15 vin.

Upravni svet se pooblašča, da predloži vladi na odobritev spremembo društvenih pravil v smislu kot je zgoraj označeno in da — ko bodo spremembe odobrene določi, da se poviša delniška glavnica za sedaj na 8 milijonov kron in sicer takrat, kadar bo smatral to za potrebno.

Izvoli se upravni svet, ki ostane nespremenjen, spopolni samo z gosp.

Fr. Mallyjem, katerega mesto v nad-zorstv. svetu prevzame g. Ivan Mejač, a na mesto g. Jos. Lavrenčiča, ki je odklonil radi preobilice drugih svojih opravkov ponovno volitev v nadzor-stveni svet, se izvoli g. Fr. Chrobat.

Zaključujemo to poročilo z željo, da bi se „Ljubljanska kreditna banka“ tudi v bodoče tako lepo razvijala in napredovala, kot se je do sedaj.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Avstrijski državni zbor.

Dunaj, 8. marca. V današnji seji avstrijskega državnega zbora je pred-sednik Pattay podelil ukor hrvat-skemu poslancu Biankiniju radi nje-govega govora v zadnjem zasedanju zbornice. Nato je notranji minister Wickenburg utemeljeval vladni predlog o novem društenem zakonu. Vladna predloga najbrže ne bo našla večine, ker bodo vsi Slovani in socialisti glasovali za Pernerstorferjev predlog glede spremembe društvenega zakona. Poslanec Malik je interpeliral pred-sednika zbornice, naj vpliva na cesarja, da se udeleži jubilejnih slavnosti v Italiji, kajti naravnost neumno je, da bi se avstrijska vlada pustila koman-dirati od rimskega škola Sarto. Radi tega je predsednik podelil Maliku ukor.

Vseslovanska razstava v Pragi.

Dunaj, 8. marca. Na vprašanje čeških poslancev je ministrski pred-sednik baron Bienerth odgovoril, da vlada ne bo delala nobenih zaprek radi prireditve vseslovanske razstave v Pragi, ki se vrši l. 1913. ali l. 1914. Radi tega se bo že sedaj konstituiral odbor, ki bo takoj začel s pripravami.

Seja klubovih načelnikov.

Dunaj, 8. marca. Danes se je vr-šila seja klubovih načelnikov pod predsedstvom barona Bienertha, ki je utemeljeval svoj parlamentarni pro-gram. Dr. Šustersič je v imenu „Slo-vanske Enote“ izjavil, da ne more o Bienerthovem predlogu podati nikake izjave, ker dvomi, da bi mogel biti proračun radi kratkega časa pravočasno rešen. Konečno je bil sprejet sledeči predlog: 1. Budgetni odsek naj sprejme proračun v najkrajšem času. Zboruje naj tudi ob sobotah in pondeljkih. 2. Zbornica se snide 2 krat na teden.

Afera dr. Hinkovič.

Zagreb, 8. merca. Afera znanega zagovornika srbskih „veleizdajalcev“ dr. Hinka Hinkoviča z zagrebškim so-diščem, utegne postati velika politična afera. V dobro informiranih krogih se zatrjuje, da dr. Hinkovič odločno od-klanja zagrebško sodišče z motivacijo, da nikakor ne dopušča sodbe o svoji časti sodišču, ki je za časa zagreb-škega „veleizdajniškega“ procesa vedé falzificiralo izpovedbe prič na škodo obtožencev. Izjavil je, da bo tozadevno nastopil dokaz resnice. V visokih po-litičnih krogih pripisujejo velik pomen in posledice. Splošno se govori, da bo imela cela afera za posledico obno-vitev zagrebškega veleizdajniškega procesa.

Šuklje na Dunaju.

Dunaj, 8. marca. Danes je prispel na Dunaj kranjski deželni glavar pl. Šuklje in dalje časa konferiral z mini-strskim predsednikom baronom Bi-nerthom, notranjim ministrom Wickenburgom in slovenskimi klerikalnimi poslanci.

Nadomestne volitve v Warnsdorfu in Hartmanitzu.

Dunaj, 8. marca. Na današnji državnozbornski nadomestni volitvi je prišlo do ožje volitve med nemškim socialnim demokratom Karpellesom, ki je dobil 4124 glasov in nemškim nacionalcem Langenhanom, ki je do-bil 3752 glasov. Krščanski socijalec Jersabeck je dobil 965 glasov. Tudi v okraju Hartmanitz je prišlo do ožje volitve med socialistom Webrom in nemškim agrarcem Pavlikom.

Razne vesti.

* Tragedija grofovske rodbline. V X. okraju hiše št. 37. v Landguts-gasse je umrla nedavno 71 letna gro-fica Karolina Zetwitz. Nekdaj je živela v sijajnih razmerah. Omožena je bila z nekim visokim uradnikom. Otrok ni mela. Zato je vzela za svojega ne-iega tujega dečka in ga je vzgojevala. Deček je postal nadporočnik. Začel pa je živeti potratno in je zabredel v dolgove. Slednjič je izstopil iz armade. Ker pa je goljufal, je bil obsojen na 18 mesecev v ječo. Grofica mu je bila že prej razdala vse svoje premo-ženje in je bila zdaj na stara leta nave-zana na podpore sorodnikov. Najela si je revno stanovanje, kjer je živela v največji bedi. — Dobrota je sirota!

* Nemški roman o Slovencih. Nemški pisatelj Rudolf Bartsch je spi-

sal nov roman „Das deutsche Lied“. V tem popisuje narodnostni boj med Slovenci in Nemci na južnem Šta-jerskem. Roman izhaja v Westerman-novem mesečniku. Rartsch je znan po svojem romanu „Die zwölfi aus der Steiermark“, v katerem se tudi peča s Slovenci in jih prav simpatično po-pisuje.

* Velikanski požar je vpepelil te dni Carigrasko predmestje Kus-kumdžuk. Ogenj je nastal v neki le-seni hiši in se je tako naglo razširil, da gasilci niso mogli nič opraviti.

Listnica uredništva.

Izjavljamo, da notica „Smešen profesor“ ni prišla iz dijaških krogov, ampak smo jo za-beležili sami po vesteh, ki krožijo po mestu.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“, Ljubljana.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pis-menim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se pla-čujejo vnaprej; zunanji inserenti v zzzamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

500 krti od K 280 naprej v najmoder-nejših barvah. O. Bernatovič, Mestni trg št. 5, 139/10—1

Lep otročji vozček za ležati se proda Elizabetna cesta 7 (priliježe 2.)

Mesto hišnice išče omožena oseba v ka-ko boljše hišo. Privajena je vsega posla hiš-nice. Ponudbe sprejema inseratni oddelek „Jutra“ 151/2—1

Posranski zaslužek za popoldan išče so-liden penzionist Ponudbe pod „Zaslužek“ na inseratni oddelek „Jutra“ 153/2—1.

Otročji voziček in železna postelja z bla-zino se ceno proda. Kukmanova cesta št. 23, priliježe levo. 154/1—1.

Lep skoraj nov, dobro ohranjen

otročji voziček

za sedeti, dve nočni omarici, toa-letna mizica ter navadna mala miza se proda. Naslov pove inseratni ode-lek „Jutra“.

Sprejme se takoj

prodajalko,

staro nad 20 let, ki ima veselje do boljše trgovine in boljšega

slugo.

Ponudbe pod „Trgovina“ na in-seratni oddelek „Jutra“.

Takoj se sprejme

blagajničarka

in

prodajalka,

vešča papirnat in galanterijske stroke pri

Fr. Igliču, Ljubljana,

Mestni trg št. 10—12.

— Vstop takoj! —

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carduci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojaški trg,
Hrast. Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Campomazio,
Bruna, S. S. Martiri,
Ercigoj, ulica Masimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica del Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sete Fontane,
Gramaticopulo, ul. Bariera,
Spöder, ulica Bariera,
Lavrenčič, Vojaški trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Gepa,
Luzatto, ulica Aquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Mlad, inteligenten gospod, želi takoj poročiti gospodično, ki bi nosila hlačno krilo. Ponudbe pod „Modernist“ na inseratni oddelek „Jutra“.

Najboljše apno,

ustanovljeno leta 1873, priporoča J. Täufer, starejši, Zagorje ob Savi. Naslednik: M. Medveda, A. Maurerja in J. Schweigerja.

Cene zmerne. Postrežba solidna.

Ponatis zanimivega romana

„Otroci papeža“

je izšel in se dobi pri uprav-ništvu „Jutra“ za 3-50 K bro-širan, za 4-50 K pa elegantno vezan izved. Najbolje je, ako se istočasno z naročilom po-šlje tudi denar, ker s povzet-jem poslana knjiga je dražja.

Tovarniška znamka „IKO“.

Specialiteta: edina slovenska ura za telovadce. Dobi se samo pri tvrdki: H. SUTNER, Ljubljana, Mestni trg in Sv. Petra c.

Lastna tovarna ur v Švici.

Najboljši pokončevalec mrčesa je brezdvomno F. Scherag-a

JANOL

pomori podgane, miši, stenice, ščurke i. t. d. - pod garancijo. -

Naroča se:

Dunaj XV., Fünfhausgasse šte. 5.

Kupujte „JUTRO“.
Izvod samo 4 vinarje.

Trgovski potnik

dobro upeljan po Kranjskem, Hrvaškem in Štajerskem želi premeniti službo. Ponudbe sprejema inseratni oddelek „Jutra“ pod šifro „Dobro vpeljan“.

Zvezdna ::::
:::: tkanina

z znamko repata zvezda je najboljša blago za obleke in perilo.

Trgovski pomočnik

starejša moč želi premeniti službo.

Cenjene ponudbe pod „Stalnost“ na inseratni oddelek „Jutra“.

Razglas.

S sklepom c. kr. okrajnega sodišča v Ljubljani z dne 21. februarja 1911, opr. štev. A I 35/11/19, dovoljena

prostovoljna prodaja

v zapuščino dne 23. januarja 1911 v Ljubljani, Knaiflova ulica štev. 4, zamrlega gospoda Deziderija Zebal-a spadajoče premičnine, kakor pohištva, obleke, perila, knjig i. t. d. vršila se bo v

ponedeljek dne 13. marca 1911,

počeni ob 9. uri zjutraj na pokojnikovem stanovanju v Ljubljani, Knaiflova ulica štev. 4, II. nadst. ter se eventualno naslednji dan nadaljevala.

V Ljubljani, dne 8. marca 1911.

Aleksander Hudovernik l. r.
c. kr. notar kot sodni komisar.

Edina slovenska kislá voda

Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana med najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je **izborna zdravilo** za katere v grlu, pljučih, želodcu in črevesih, za želodčni krč, zaprtje; bolezni v ledvicah in mehurju ter pospešuje tek in prebavo. Tolstovrška slatina ni le izborno zdravilna, temveč osvežujoča namizna kislá voda. Odlikovana je bila na mednarodni razstavi v Inomestu 1896 in na higijenični razstavi na Dunaju 1899.

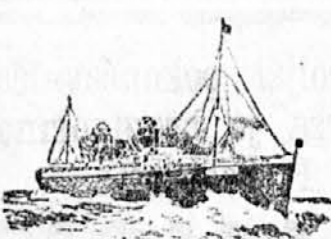
Naroča se in zaloga vode je gostilna pri RUSU, Marije Terezije cesta št. 8 v Ljubljani, kjer se dobe tudi ceniki in prospekti.

Del čistih dohodkov gre v narodne namene.

Slovenci! Svoji k svojim!

Letovišče, zdravilišče, sobe za tujce.

Zahlevajte povsodje Tolstovrško slatino! Vsaka slovenska gostilna naj ima le edino sloven. kislá vodo!

Ed. Šmarda

potovalna pisarna

v Ljubljani, Dunajska cesta 18.

Samo 6 dni!

Prodaja originalnih voznih listov („šifkart“) francoske linije čez Havre v New-York in nazaj.

Združeni čevljarji v Ljubljani

Wolfova ulica 14

odlikovani na mednar. lov. razstavi na Dunaju 1910
priporočajo za zimsko sezono svojo

bogato zalogo obuval

vseh vrst moških, ženskih in otroških, domačega in tujega izdelka. — Gumi za pete, vrvice, zaponke, čistila itd. vedno v največji izbiri.

Specijalisti za nepremočljive lovske in turisticke čevlje.

Izdeluje se tudi po meri v lastni delavnici, ter se sprejemajo tudi popravila. Postrežba točna, cene solidne.

Zunanja naročila proti povzetju. — Zahtevajte cenovnike.

Kovačija

v jako prometnem kraju ljubljanske okolice, ležeča ob glavni cesti, se z orodjem vred pod zelo ugodnimi pogoji takoj

odda v najem.

Reflektira se le na boljše moči.

Natančnejša pojasnila daje inseratni oddelek „Jutra“.

Garantirano pristne

kranjske klobase

po okusu nedosežne, brez primere drugim izdelkom, pošilja po poštne povzetju najmanj 30 parov. Par 44 vtn.

R. M. Zorč, Jesenice, Gorenjsko.

!Kolesarjem!

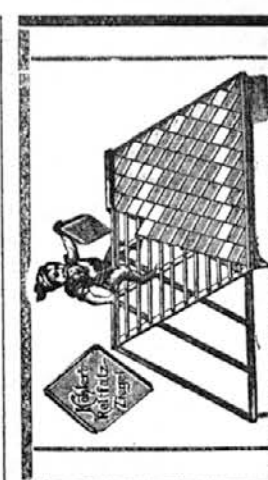
= v znanje! =

Kdor si hoče ohraniti svoje kolo v dobrem stanju, za časa rabe pa se ogniti mnogim stroškom, pusti naj svoje kolo v zimski seziji skrbno pregledati, očistiti ter v primerno temperiranem prostoru shraniti.

Vse to oskrbi proti mali odškodnini, primeren prostor pa da na razpolago

brezplačno
tvrdka

K. Čamernik,
specialna trgovina s kolesi in posameznimi deli
Ljubljana, Dunajska cesta št. 9.

Ugodna prilika!

Ker imam veliko zalogo opeke, ki je izdelana še iz cenenejšega cementa, oddajam

cementne ::

strešnike ::

(z zarezo in brez zareze)

po znižani ceni.

Cementna strešna opeka prekaša po svoji trpežnosti drugovrstne opeke, ter daje za njo vsako poljubno garancijo.

Ivan Jelacin, Ljubljana.

Izdelovanje igrač

Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII.,

Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura

Huzarska „

Planin. lovcev „

Dragonska „

Ulanska „

Telesne straže „

Prekupovalci specialni cenik.

K 4.—
„ 5.—
„ 5.—
„ 5.—
„ 5.—
„ 6.—
obstoječa iz čake, prsnega oklepa, sablje, patronske taške, puške v najfinejši izdeljavi

Razpošiljatev po povzetju.

Otvoritev nove konfekcijske trgovine MAČEK & KOMP.

Dovoljujemo si sl. občinstvu vljudno naznanjati, da smo v Ljubljani, Franca Jožefa cesta 3 (v obližju glavne pošte)

otvorili novo dobro sortirano konfekcijsko trgovino za gospode in dečke.

Kot dolgo let v tej stroki delujoči, se bomo potrudili cenjene odjemalce vsestransko zadovoljiti z dobrim, solidnim blagom ter nizkimi cenami.

Da ustrezemo cenjenim odjemalcem z dežele, bode trgovina med opoldansko uro tudi odprta.

Z odličnim spoštovanjem

Maček & Komp.

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastni hiši.

Zavaruje zoper požar na poslopijih, pohištvi in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1909. zavarovalo se je 17.230 oseb za kapital nad 143 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 977 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 366 milijonov kron.

Ustanovljena leta 1831.

Del. glavnica:

K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond:

K 450.000.

Stritarjeva ulica štev. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.